

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

Nr 10—11

OKTOBER—NOVEMBER 1962

ÄRGÅNG 3

Guds verks återuppbyggande

Om man studerar återuppbyggandet av Jerusalem i Nehemja bok, har detta en hel del att lära oss. Det är särskilt en sak jag tänker på, och det är ansvaret, trots risken i det till synes farliga företaget.

Det var Guds folk, som var sysselsatt med återuppbyggandet. Under allt var de hatade och förföljda. De måste ständigt vara på sin vakt för fienden, som de hade inpå sig. De var hotade till livet för det verks skull som de utförde. Men de, som arbetar i Guds byggnadsföretag, behöver inte frukta, ty Gud är mäktig att hålla fienden tillbaka och fullborda sitt verk, även om det ser ringa och obetydligt ut i början. Herren stod bakom verket, och de som arbetade på muren kände sitt ansvar. De var ivriga att få bygga upp Jerusalem igen för att allt skulle bli såsom förr. Huru hade de inte sett fram mot detta och bedit till Gud för det med längtande hjärtan. Det var ett riskfyllt verk, och

Av Eric Holmström.

av fruktan för fienden måste de hålla vapnet med den ena handen medan de arbetade med den andra. Är man engagerad i ett levande Guds verk är det aldrig lugn och ro. De som känner sig kallade till Guds verk måste beräkna kostnaden. Det är en kamp på liv och död. Men det är en härlig strid för stridsmän med Andens vapen och Herren som härförare.

Israels barn kunde inte sola sig på muren och ha det härligt. Det fanns sådana som sade, att "bärarnas kraft sviker och gruset är alltför mycket. Vi förmå icks bygga upp muren." Det var dessa, som ej kände ansvaret och ej hade en ärlig längtan att få tjäna. Sådana har ingen plats vid bygget.

Det byggs mycket. Och för det mesta är det privata företag. Arbetarna har inget särskilt intresse för själva byggnadsverket. De arbetar för lön. Men här gäller det

nu inte ett privat företag. Varje ärlig kristen är och bör vara särskilt intresserad av att verket blir fullbordat. Vi få inte förakta den ringa begynnelse. Men tyvärr finns det ärliga kristna, som inte tycks förstå vad saken gäller. De ser det fria verket mera som ett privat företag. Det är den eller de, som har börjat med det här och jag har strängt taget inte med det att göra, resonerar de. De tycker det är härligt på mötena och önskar det skulle bli något med det här, som de väntat på så länge. Men det blir inget helt med deras ståndpunktstagande, och de känner aldrig något ansvar. Här gäller det för alla ärliga kristna att vara med och känna ansvar. Förmå vi att det är Gud, som är å färd, har ingen rättighet att draga sig undan. Alla måste gå in i kampen även om det kostar livet. Här finns inte plats för åskådare eller privata "förståsigpåare". Inte ens för sympatisörer. Helt

Forts. sid. 5

FALSK OCH SANN FÖRKUNNELSE

Arne Imsen

Forts. fr. föreg. nr.

Vad är det väsentliga i guds-tjänsten? Det väsentliga är inte gåvorna, inte musiken, strängt taget inte heller predikan. *Det väsentliga är korset.* Jesus Kristus och Honom korsfäst, *där syndaren möter sin egen synd, men där han finner nåden till upprättelse och förvandling.* Det är det, som är det väsentliga.

Vad skall till för att framkalla syndanöd, vad skall till för att framkalla frälsningsvisshet och frälsningsfröjd? Jag har varit i många olika möten, men det kan jag säga, att skall det bli verklig frälsningsglädje, så måste den föregås av syndanöd.

Endräkt är frågan om hur vi är klädda och hur vår klädsel uppfattas *utåt, uppåt och inåt.* Nu finns det många former av endräkt. Det finns inga möjligheter att vinna seger i ett Guds verk om det inte är endräkt. Jag har sett hur man på vissa platser har börjat en strålande verksamhet! Gud har givit sin sanktion. Så har det uppstått något konfliktartat inbördes. Det har varit något köttsligt sinne, som inte har förstått vad Gud har velat och så har man börjat strida om helt oväsentliga ting — adiafora.

Då är satan angelägen om att det skall få väldigt stora proportioner, så att människornas intresse drages till problemen och svårigheterna, till det oväsentliga

från det centrala och med detta följer, att man upphör att förlita sig på Gud och räkna med honom. Nästa steg i utvecklingen är, som regel, att man börjar bemästra Guds verk med egna händer och så småningom förvandlas man till en andlig kannibal. Man faller ur nåden och kommer in i trældomen, och så börjar man äta på varandra. Man vill ha riktiga skrovsmål. Man äter *av* varandra kärleken, hoppet, hänförelsen, visionen.

Det är fruktansvärt att möta sådana andliga kannibaler. Det är nästan bättre att möta en gangster med en revolver i handen. Men vet du vad Anden gör? Den tar ur stenhjärtat och ger ett hjärta av kött, halleluja! Ett hjärta, som har förmågan att vidga sig, att taga emot mera och att giva ut. Då går man inte omkring och begär att få allmosor, man går inte omkring och gråter sentimentala krokodiltårar för att man inte blir uppmärksam.

Det ena ögonblicket faller man tårar, det andra ögonblicket visar man bildligt talat tänderna. Vet du varför? Jo, man har krokodilens natur. Det går inte i Guds verk, men Anden vill taga ut stenhjärtat och giva ett hjärta av kött, halleluja! Icke jag, icke jag, men Du skall ha äran, halleluja! halleluja! Men, när tvedräkten kommer in, då blir det en tvekluven tunga.

Hälsning från Borås

Elden sprider sig över hela vårt land. Jesus verkar på ett underbart sätt. Maranataförsamlingen i Borås har härliga möten. Väckelsens underbara ande har gripit en skara, som nu verkar för Jesus. Människor som förr vandrat bort från Gud, har fått uppleva härlig frälsning. Andra har blivit döpta i den Helige Ande och talat i tungor, sjuka har blivit helade och många har blivit härligt förnyade. Mötena i Borås har pågått några månader och Gud har uppenbarat sin väldiga kraft. Det har varit olika vittnen där och Gud har varit med dem alla. Det är underbart att se vad Gud gör. Tisdagen den 25/9 besöktes Borås av bröderna Leif Karlson, Skien, Donald Bergagård, Jönköping och Kurt Petersen, Örebro. Det var ett möte där var och en fick något särskilt av Gud. Bröderna sjöng och spelade om Jesus och anden verkade på ett härligt sätt. Många prisade Gud och hela lokalen var fylld av Guds kraft. Broder Leif Karlson predikade om den store läkaren JESUS. Det var många som begärde förbön den kvällen. Och Jesus mötte alla dem som sökte honom. Det lovar vi Herren för. Gud stadfäster sitt eget ord. Vi skall bedja för att väckelsen i Borås må bryta fram på ett ännu mäktigare sätt. Vi vet att detta bara är början på det som Gud skall göra. Gud skall ha all äran. *Maranata.*

Kurt Petersén.

☆ Jesus kommer snart! ☆

Segerrapporter från Småland

Stark tältmötesserie i Jönköping med dop i tält

Maranataförsamlingen i Jönköping har i sommar haft tre vecors tältmöten. Trots den dåliga väderleken med regn och rusk har det samlats mycket folk. Många har fått stå utanför då tältet varit fullsatt.

För första gången i Jönköpings historia hölls dopförrättning i tält. Sammanlagt sex nyfrälsta döptes till Kristus av Donald Bergagård i två dopförrättningar.

Bröderna Erik-Gunnar Eriksson, Ö-vik, Målle Lindberg, Väx-

jö, Gösta Öman, Taberg, Richard Hansen, USA, och Arne Imsen, Örebro m.fl. vittnen och sångare från olika håll har förkunnat glädjens budskap.

Det är mycket som skett i dessa möten. Gud har gjort underbara ting. Guds eld brinner och ingen kan släcka den. Själar blir frälsta, avfallingar upprättade och sjuka helade. De bundna blir lösta och prisar Israels Gud. Det är tider av upprättelse. "Då Herren åter upprättade Sion, Då voro vi såsom drömmande. Då blev vår mun uppfylld med löje och vår tunga med jubel." Jesus skall ha äran.

Maranatomöte i Värnamo

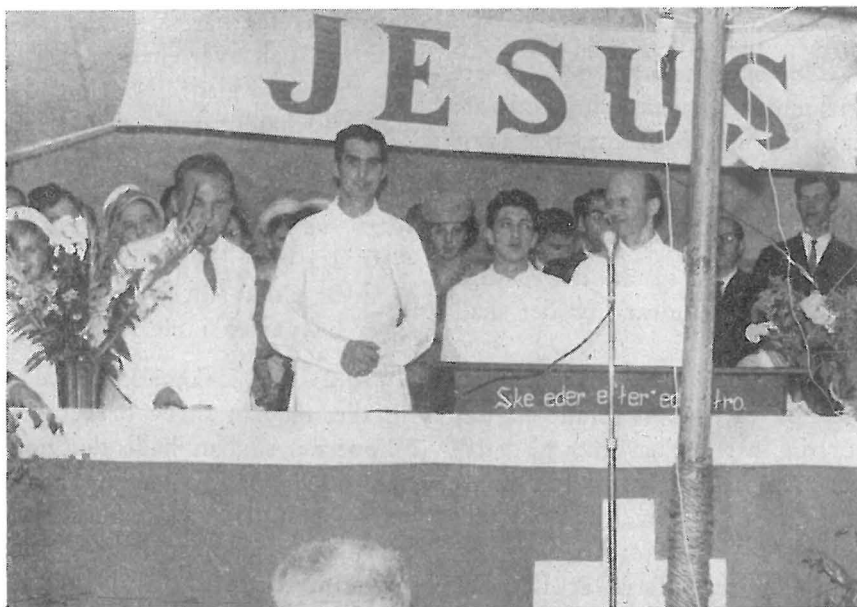
Nu har också Värnamo fått del av dessa härliga väckelsetoner. Tillsammans med Lars Wedin, Nässjö, och sångare från Jönköping för vi i tro på Gud till Värnamo för att ha det första Maranatomötet. Det blev ett härligt genomslag, trots att det inte var mycket folk vilket berodde på att annonsen genom omständigheter på tidningen hade uteblivit. Sedan har flera härliga möten hållits varvid Erik Gunnar Eriksson, vännerna Karin och Gösta Öman, Målle Lindberg, Donald Bergagård m.fl. förkunnat frigörelsens härliga evangelium. Gud skall säkerligen leda fram detta verk också på denna plats.

"DEN SOM TROR OCH BLIVER DÖPT . . ."

Första Maranatomötet i Växjö

Lördagen den 22 sept. hölls det första Maranatomötet i Växjö. En skara vänner från Jönköping med Donald Bergagård och Leif Karlsson, Norge, i spetsen "öppnade eld". Broder Målle Lindberg, hemmason i Växjö, inledde mötet och uttryckte sin glädje över att det nu hade kommit igång på ett underbart sätt också i denna stad. Mötet präglades av en underbar frigörelse och kraft och flera mötte Gud på ett härligt sätt. Bl. a. var det en kvinna som hade en svulst på halsen, men blev fullständigt helad i Jesu namn. Även på denna plats vill väckelsens eld brinna. Småland är nu i brand.

Donald Bergagård.

Från dopförrättningen som hölls i Tältet, Jönköping.

"Jag skall utgjuta min Ande över allt kött!"

JOEL 2:28

VÄCKELSE I SKANDINAVIEN!

Rune Gelinder

Nu går det i uppfyllelse, det som är sagt genom profeten Joel: "Jag skall utgjuta av min Ande över allt kött!" Joel 2:28 Och det är i de yttersta dagarna står det i Apg. 2:17.

Jag har varit på en resa i vårt grannland Norge och jag har sett och förnummit, att Herren har tänt en stor väckelse i Skandinavien. När man kommer in på ett Maranatomöte både i Norge och Sverige, känner man verkligen, att Jesus är där mitt ibland de sina. (Matt. 18:20) Man förnimmer, att Gud har väldigt bråttom att få in den mognande skörden. Man ser det på den väldiga fart, som väckelsen brinner med. Den sprider sig från den ena platsen till den andra. Själuröpar efter mera av Herrens välsignelser och Herren är inte sen med att svara.

Jag tänker på en man i Oslo; som kom i syndanöd kl. två på natten, Herren talade till hans hjärta. Han visste inte riktigt, vad han skulle göra i sin nöd, men så kom han att tänka på en vän han hade haft, som blivit frälst. Han gick till vännen på natten, och frågade om han inte kunde få bli frälst. Då talade vännen om för honom, att Jesus tar emot varjesjäl vilken tidpunkt som helst. De båda böjde sina knän och började åkalla Herrens namn, för det står nämligen i bibeln "att var och en som åkallar Herrens namn, han skall vara frälst". Rom. 10:13. Så mannen tackade Gud för frälsning. Då nämnde vännen för honom, att han kunde bli Andedöpt med det samma. Förvånad tittade mannen på sin vän och sade: "Är

det mera att få"? Så började han lova Herren för Andens dop. Jesus fyllde det skräpliga kärlet och han började att tala och sjunga i nya tungomål.

Det är ofta så, att själarna inte vet, att Herren har välsignelser att ge sina barn. Det går så mycket fin och ordentlig ungdom i våra kyrkor som inte vet, att Herren har t. ex. Andens dop, nio nådegåvor och mycket mera att dela ut ibland dem.

Därför är Maranataväckelsens rop över hela Skandinavien: "Vakna upp du som sover"! Ef. 5:14 Käre vän, som läser det här och känner, att du vill ha mera av Gud. Det finns att få. Halleluja! Du behöver endast öppna dig för Jesus och tacka för de välsignelser som Han berett åt dig, så kommer han att fylla dig.

Som nämnt är, tror jag, att Herren har mycket bråttom att taga in sin skörd. Gud har tagit ut, och håller och håller på att ta ut enkla män och kvinnor som vill stå helt och fast för honom. Men så är det många kristna som undrar hur det skall gå.

Det är som för Petrus när han gick på vattnet. Jag kan tala om för dig, att jag har gått på vattnet många gånger bildligt talat. T. ex. när jag blev frälst och när jag blev Andedöpt. Då sade jag som Petrus: "Herre är det Du så bjud mig komma...!" Matt. 14:28. Och Herren säger alltid sitt "kom". Jag vet, och jag har sett och upplevat, att det håller att gå på Guds ord. När Jesus säger sitt "kom". Ära vare Herrens namn!

Du kanske är en sådan kristen som sitter och håller dig i båtanten. Du tittar på och undrar, hur det skall gå för Petrus, som lärjungarna gjorde. Eller är Du en Petrus som går på Jesu "Kom"? Du sitter i båten och ser att Petrus börjar sjunka. Då säger du: Ja där ser vi, så går det! Men ära vare Hans namn, Jesus säger inte så. När Petrus ropade "Herre hjälp mig", då kom Jesus och fattade hans arm och drog upp honom. Och de båda gick på vattnet tillbaka till båten. Det är så i dag också att Herren hjälper oss i alla livets situationer. När vi går ut på Hans ord och litar helt på Honom.

Han för oss lovsjungande och glada hem till sin härlighet. Men säger du: "Jag har så mycket bekymmer och svårigheter, så jag kan inte vara glad!" Men om du läser vad Paulus har skrivit i Fil. 4:4—6, så säger han: "Glädjen eder i Herren alltid..." o.s.v. i jätte versen säger han att vi skall låta bekymren bli kunniga inför Gud. Alltså att vi skall lägga bekymren i Herrens hand.

Paulus satt i fängelse vid det tillfälle, då han skrev brevet till Filipperna, så han hade det nog själv inte så lätt. Men så har du hemligheten till, att han kunde vara glad och att han kunde uppmuntra andra till att glädja sig. Det står i femte versen i samma kap. de tre sista orden "Herren är nära". Så har du kontakten med Jesus och om Han är dig när, förmår du allt i Honom, som giver dig kraft. Fil. 4:13.

Du ofrälste vän, som läser detta, Jesus säger sitt "kom" till dig. Är du villig att gå när Jesus kallar? Han kallar dig, för att du som Paulus skall få glädje. Han kallar dig, för att du skall få frid, lycka och för att du ska få makt och kraft till att vara ett Guds barn. Joh. 1:12.

Och du som är sjuk till din kropp. Jesus säger: "kom" jag vill göra dig frisk. För det står i Guds eget ord "att genom Hans sår bli va helade". Jes. 53:5. Det är inte meningen, att du som är frälst och är en kristen skall gå och vara sjuk, för Gud har inte lagt någon sjukdom på dig, utan den kommer från helvetet.

Vi *skall* bli va helade genom hans sår. Gå ut på Guds ord och du skall uppleva och se, att det sker härliga ting, för Gud är den han säger sig vara. Halleluja!

Han har tänt väckelsens låga i Skandinavien, och jag tror, att det är den sista väckelsen innan Jesus kommer tillbaka. Det sista nådestillfället från Gud. Han vill väcka sin dyrköpta brud till ett rikare liv i Kristus den korta tid som är kvar.

GUDS VERK

Forts. fr. sid. 1

eller intet. Alla som en man. "Det är Herrens verk och han vill använda mig."

Han som förde sitt folk igenom öknen och Röda havet säger: "Säg till Israels barn, att de draga vidare. "Han som är vår härförare, Han slutar också tåget. Därför behöver vi icke frukta. Snart är vi över på andra stranden och där får vi stämma in i lovsången till Herrens ära. 2 Mos. 15.

EN FÖRVANDLING UNDERBAR

"Jesus Kristus är den samme i går, i dag så och i evighet". Halleluja! "Jag kan ej här förklara, hur ljuvlig Jesus är. Men där Han blir långt skönare än vad Han synts mig här."

I början av september 1960 var första gången jag besökte ett möte i Örebro Fria församling. Mötet hölls i Svenska Frälsningsarméns lokal och verkade för mig mycket egendomligt. Det var ett så kallat jubelmöte. Jag var baptist och tillhörde då en annan församling i Örebro.

Med ett avfälligt hjärta tog jag plats på sista bänken tillsammans med några kamrater. Allt eftersom mötet fortgick rös det i hela min varelse. Jag undrade vad detta egentligen var. De talade i tungor och prisade Gud så det dånade i lokalen. Jag blev givetvis rädd, eftersom jag var van vid någonting helt annat. Broder Imsens förkunnelse var jag då helt främmande för. Ett var jag dock vaken över, nämligen avfallet i Guds församling om man jämför med den första kristna bibliska församlingen. Efter att ha suttit på mötet, som varade två och en halv timme, vilket var väldigt långt för mig, som var van vid en mötestid på cirka en timme och tio minuter, gick jag ut och lovade mig själv att aldrig gå dit igen.

Men när nästa möte hölls var jag där igen. På ytan var jag hård som flinta och verkade föraktfull. Jag satt och nojsade och spelade tuff möte efter möte. Men inom mig var det som ett upprört hav och detta försökte jag dölja för mina kamrater.

Men så kom mitt livs största och mest betydelsefulla dag.

Det var den arderonde september 1960. Jag bevistade ett kvällsmöte i Folkets Hus A-sal, där jag satt som om det inte bekom mig det minsta vad som försiggick på estraden. Men så kom ett budskap i tungor med uttydning. Där blev jag avklädd. Jag blev ställd vid ett vägsål och hade att välja mellan liv och död. Jag kände, hur två makter kämpade inom mig, men jag beslöt mig för att gå ut. Jag tänkte, att jag är ju döpt och tillhör en kyrka. Och jag tror ju på Gud och lever så gott jag kan efter det lilla ljus jag har fått. Inte skall man väl bara sitta på möten hela sitt liv o.s.v.

Så försökte jag trösta mig själv med dessa tankar, trots att jag visste att jag ej var redo, för jag levde i synd. Mitt hjärta hade blivit förälskat i världens nöjen och jag var som helt förblindad. När min kamrat frågade, om vi skulle gå fram, svarade jag ett nonchalant nej. Då reste sig min kamrat och gick fram och jag skulle gå ut. Men det var som om jag inte kunde ta ett steg bakåt.

Jag stod och vägde mellan liv eller död. Då kom bibelordet för mig. Upp. 3:15—16 "Jag känner dina gärningar du är varken varm eller kall. Men nu när du är ljum och varken kall eller varm, skall jag utspy dig ur min mun".

Detta grep mig så fruktansvärt så jag rusade fram till första bänken. Där blev ett slut på

Forts. sid. 15

MITT VITTNESBÖRD

Gud gör under

Vill Maranata-tidningen tala om vad Jesus gjort i mitt unga liv?

I Örebro-konferensen i sommar mötte Gud mig så underbart. En lördagkväll var Guds kraft utgjuten mäktig. En syster sjöng en sång. Kören löd, "Skall du väl lyftas upp mot skyn i härlighet och ljus, och slippa vedermödans nöd och natt. Skall du i sången stämma in uti din Faders hus, där aldrig mer en stjärna lyser matt."

Jag blev oerhört gripen av sången. Kände mej ej redo inför mötet på skyn. Jag gick fram och böjde mig. Bad till Gud om förlåtelse. Fick uppleva frälsningfröjd och ett dop i den *Helige Ande*. Fick också lägga fram min nöd inför Herren om mitt medfödda sköldkörtelfel, som hindrar min utveckling och nu tror jag att Gud skall göra mig fullt frisk.

Jesus har även hjälpt mig med ett stadigt arbete, har snälla och förstående kamrater. Jag får vittna för dem, att livet med Herren är underbart att leva. Gud skall hjälpa oss att vi verkligen lever ett Kristus-liv på våra arbetsplatser, så de ofrälsta får se att vi äger glädje i Herren.

Gud har frigjort mig. Har fått vilan i Honom, den äkta glädjen, lovsången i Anden och bönens kraft. Tackar Jesus för väckelsen

*Lennart sprider Traktater
i Stockholm.*

som bryter fram. Tycker om Maranata-mötena. Trivs där det är liv och övernog. Där själar blir frälsta, döpta i vatten, andedöpta och får nådegåvor. Då fröjdas man storligen. Ty när Guds kraft kommer i rörelse och under sker, då måste onskans andemakter ge vika. Åra. Halleluja!

Jesus Kristus är densamme i går, i dag, och i evighet. Amen!

Maranata-broder

Lennart Persheim.

*Då trädde Jesus
fram och talade
till dem och sade:
"Mig är given all
makt i himlen och
på jorden*

*Gån fördenskull
ut och gören alla
folk till lärjungar,
döpande dem i
Faderns och So-
nens och Den He-
lige Andes Namn,
lärande dem att
hålla allt, vad jag
befallt Eder. Och
se, jag är med
eder alla dagar
intill tidens ände."*

Matt. 28:18-20

☆ *Jesus kommer snart!* ☆

Intervju med Målle Lindberg Växsjö

Den välkände väckelseevangelisten Målle Lindberg har varit i Maranataförsamlingen här i Stockholm en veckas tid och predikat Guds Ord till rik välsignelse. Vi har under denna tid sett många härliga resultat på vad Herren gör i dessa dagar. Jag har ställt följande frågor till broder Lindberg:

— Vad var det som gjorde att du kom i kontakt med Maranataväckelsen?

En av de anledningar som gjorde att jag kom i kontakt med Maranataväckelsen var, att jag en längre tid burit en stark längtan efter att möta en ny vision av Guds kraft och dess uppenbarelse. Samtidigt ledde Gud det så att svenska tidningspressen gav upplysningar om en väckelserörelse — som påtagligt i sina sammankomster upplevde en ny våg av Guds kraft och som mötte syndare till frälsning, döpte Guds folk i Helig Ande och eld och som botade sjuka. Dessa tidningsartiklar sporrade mig till nyfikenhet. Jag blev som Mose, då han såg den brinnande busken som icke brann ned, gripen av längtan till dessa möten... Därför sökte jag mig tillsammans med några andra trossyskon till en av dessa sammankomster.

Hur reagerade du då?

Allra först vill jag förtälja att jag var reserverad och kritisk i min inställning till dessa möten. Jag hade genom vissa rykten hört att de skulle vara smärmiska och mycket andligen ouppfostrade. Samtidigt var jag, som jag tidigare nämnt, gripen av en stark längtan att möta Gud.

Min första åtgärd blev att lyssna till den förkunnelse som frambars. Jag gjorde då samma misstag som de skriftlärde gjorde, jag

*Evangelist
Målle Lindberg*

sökte efter något i deras förkunnelse som var bibelstridigt. Men samtidigt gjorde jag den upptäckten, som de. Jag blev nämligen överbevisad om, att den förkunnelse som de frambar, förkunnades med makt och myndighet. Det var som aposteln säger: Guds rike består icke i ord utan i kraft.

— Hur upplever du sången och musiken i dessa Maranatomöten?

När det gäller deras sång och musik, så var jag även där kristligt inställd. Visserligen var jag själv temperamentsfull och livlig på detta område. Men likväl så ställde jag mina krav av dessa sångare och musikanter. Jag tyckte först att det var endast rytmer i stället för melodi, som framträdde i deras framförande av sång och musik. Även här i denna fråga hade den syftomatiska påverkan ifrån religiösa världen åsyftad verkan. Men som ni alla väl känner till, så har alltid kritiken en myckenhet av andlig och gudomlig smak.

Men Pris ske Gud, även här fick jag nåd att kapitulera med mina ärvda religiösa förutfattade meningar och nu kan jag av hela mitt hjärta sjunga med sångarens ord.

Nu brister själen ut i lovsångsljud.

— Vad är dina närmaste planer nu broder Lindberg?

Jo, nu tänker jag helt offra mig i arbetet för den Maranataväckelse som bryter fram i vårt land. Skördefältet har vitnat till skörd.

Jag önskar dig Guds rika välsignelse broder Målle Lindberg och jag vet att Gud kommer att använda dej i vårt land till att bärga skörden in.

Erik Gunnar Eriksson.

**HAR DU LÄST
väckelseskrifterna?**

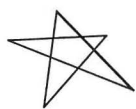
**VART BÄR DET
HÄN?**

**TILL SIST
HUR BLIR DET DÅ?**

Skrivna av
MÅLLE LINDBERG

**OM inte rekvidera
dessa från**

MIDNATTSROPET
BOX 6016 ÖREBRO 6

Guds ord

Hälsingborg

Guds eld brinner även i Malmö

TY DEN SEGER ÄR

Maranataaväckelsen i Skåne bryter fram på ett underbart sätt. Många får möta Gud och stora ting sker. Jesus gav befallning om att vi skall gå ut i hela världen och predika evangelium. Därför leder Gud sina vittnen från det ena stället till det andra och låter dem bära fram ett fritt och frigörande budskap. Det är härligt att se den stora skörden som håller på att räddas för himlen. Bröderna Donald Bergagård, Leif Karlson och Kurt Petersen besökte Hälsingborg lördagen den 29/9. En sångarskara från Malmö medverkade med sång och musik. Det blev ett starkt möte och Guds ande verkade underbart. Broder Kurt Petersen vittnade om en härlig frälsare som har all makt i himlen och på jorden. Hans namn är Jesus och han är densamme. Sedan predikade broder Donald Bergagård och Gud fyllde var och en med kraft och lovprisning. Broder Donald bar fram ett budskap som var inspirerat av den Helige Ande. Halleluja! Det är underbart att se vad Gud gör när han får leda ett möte. Broder Leif Karlson tog hand om eftermötet och bad till Gud för många. Jesus grep in och gjorde under. Tack och lov. Vi vet att Gud skall göra ännu större ting även i Hälsingborg. Låt oss alla prisa Herren för allt det underbara som han gör ibland oss. *Maranata.*

Som svar på bön, som pågått hela sommaren i Malmö, har Gud på ett underbart sätt låtit sina rika välsignelser flöda. En liten grupp "Maranatavänner" har ut hålligt kämpat i bön inför Guds ansikte om att en ny tid måtte bryta in i Sveriges 3:e stad. Gud har svarat på bön, och elden brinner härligt dessa dagar. Och skaran av frigjorda, nyandedöpta och lovsjungande vänner växer.

Torsdagen den 27 september inleddes några dagars offentliga möten, då Maranataförsamlingen hade besök av bröderna Leif Karlson, Donald Bergagård och Curt Petersén. Vilka möten! Det blev underbar seger redan första kvällen. Bröderna talade inspirerade av den Helige Ande om Guds väldiga gärningar. Jesus är densamme i går och i dag och desslikes i evighet. Jesus har samma makt i dag som han hade då han vandrade här nere på jorden. Ära vare JESUS. Många längtande fick uppleva Andens dop, många sjuka fick uppleva hälsa till sina kroppar och Gud stadfäste sitt ord. Jublet visste inga gränser.

Gud verkade mäktigt i Malmö under dessa dagar. Och övertygelsen om att *JESUS* är densamme gav i det ljungande bönebruset sitt svar.

Djävulen rasar och hans villiga redskap spyr ut sina giftigheter i press och affischer, som klistras upp på tusentals ställen i staden. Men Guds folk jublar. Halleluja! Det är seger. Jesus vann en evig seger på Golgata och i hans namn få vi gå segrande fram. Mycket mer vill Gud göra här i Malmö. Det tror vi på.

Mona Larsson.

Från Småland

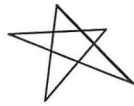
Gud verkar i Nässjö. Det är knappast något möte utan att själar kommer till tro på Jesus Kristus. Vi prisar himlens Gud för detta. Sångarskaran sjunger inspirerad av Anden, och i eftermötet går ett flertal av dem ut i bänkarna för att tala med själar.

Många ofrälsta är med på mötena. Ungdomen har börjat

Gud

vill MIRA

är framgång

HAN VUNNIT ÅR!

strömma till. Ofta får inte alla plats trots att lokalen är ganska stor.

I Bodafors är det något liknande. Där har det varit upp emot hundratalet ofrälsta. Det är ett stort tacksägelseämne. Och vi väntar, att det skall bryta igenom till väckelse i den köpingen. Någon har redan kommit och blivit frälst och andedöpt.

Gud helbräddagör också de sjuka. Flera har vittnat om det. Bland andra träffade jag, efter ett möte i Vetlanda, en man som hade blivit helbräddagjord från migrän efter att jag ett par veckor tidigare hade bett till Gud för honom. Han berättade, att varje morgon fick hans fru koka riktigt starkt kaffe för att det skulle hjälpa honom, men det behöver hon inte nu. Ja, ära vare Gud. Hans kraft är bättre än starkt kaffe. Då blir det inte bara en tillfällig stimulans utan ett bestående verk halleluja! Gud verkar mäktigt i Vetlanda. Några har kommit till tro och flera kommer när som helst. Många otroende går på mötena och är

mycket nära Guds rike. Vänner i Vetlanda går helhjärtat och beundransvärt in för uppgiften att sprida evangelium och utbreda Guds rike. Ja Gud välsigne dem!

Vi har också haft ett par möten i Eksjö och tänker fortsätta där om bara tiden räcker till. Sångarna här i Nässjö ligger sannerligen inte på latsidan. Det är en härlig villighetens ande över skaran. Sista mötet vi hade i Eksjö stod två systrar upp och tackade Gud för att de hade blivit helbräddagjorda i det föregående mötet. Tack och lov för att sjukdomsok bryts sönder.

Så går striden vidare. Vi tackar Gud för vad han har gjort och gör och kommer att göra. Större segrar ligger framöver.

"MED OSS ÄR GUD MED HONOM SEGRA VI!"

Lars Wedin.

Gud verkar i Göteborg

"Underbar hälsa sjuklingar få, döva får hörsel lama uppstå. Blinda får syn och krymplingar gå prisande Gud också."

Den kören kan vi alla stämma in i *ty vi vet att Jesus Kristus är densamme*. Hebr. 13:8. Sam-

ma under och tecken som Jesus gjorde när han vandrade på jorden, gör han idag. Halleluja. I hela vårt land bär Gud ut vittnen, som förkunnar ett fritt evangelium om Jesus Kristus. Människor längtar efter att få höra detta budskap. Gud håller på att skaka hela Sverige med en underbar väckelse. Överallt där det finns längtande själar, där verkar Gud.

Onsdagen d. 26/9, besökte bröderna eif Karlson, Skien, Donald Bergagård, Jönköping och Kurt Petersen, Örebro, Maranataförsamlingen i Göteborg

Pastor Enock Karlson står som föreståndare där. Gud har gjort stora ting i Göteborg och vi vet att Gud vill göra ännu större under och mirakel där. Mötet hölls i Kongresshallen. Mycket folk samlades för att höra Guds ord. Sångarna sjöng och prisade Gud och det var en härlig ande som grep oss alla. Donald Bergagård sjöng och vittnade om Jesus, den uppståndne frälsaren. Det var ett härligt segermöte. När sedan Leif Karlson predikade, föll anden på ett underbart sätt. Många bundna själar blev lösta och började tacka och lova Gud. Jesus botade många sjuka den kvällen. Skaror sökte sig fram till förbön och Gud mötte dem alla. Många rasar mot denna väckelse, men Gud bryter ner alla hinder och vi får gå fram på den väg, som han visar oss.

"Om Gud är för oss vem kan stå oss mot", sjunger vi i en annan sång. Vi har inget att frukta. Låt oss tacka Jesus för denna underbara väckelse som bryter fram. MARANATA.

Kurt Petersén.

EL - väckelse Nu!

Stort väckelsemöte i Eriksdahlshallen Stockholm

Mötet i Eriksdahlshallen fick en stark prägel av sång och musik. Närmare ett hundra-femtio sångare hade mött upp, för att lovsjunga Herren. De kom från Örebro och Stockholm. Även förekom dopförrättning. Fyra dopkandidater fick följa Jesus i dopets bölja. Ett sällsamt möte som blev till hjälp och uppbyggelse för många.

*Stor glädje och hänförelse
märktes i åhörarenskarorna i
detta stora möte.*

"Jag skall utgjuta min Ande över allt kött!"

JOEL 2:28

ÄLSKAR DU MIG MER ÄN DESSA?

I Joh. 21:15 När de hade ätit, sade Jesus till Simon Petrus: "Simon Johannes son, älskar du mig mer än dessa göra?" Petrus svarade: "Ja, Herre, du vet, att jag har dig kär" — "Föd mina lamm", sade Jesus. Då Jesus frälser själar eller kallar arbetare till sitt verk, till olika tjänster i sin stora vingård. Det gäller olika uppgifter i församlingen. Då kommer han alltid och ställer oss inför ett avgörande. Petrus blev bedrövad, då Jesus för tredje gången frågade honom: "Har du mig kär". Och Petrus svarade: "Ja Jesus du vet ju allting, du vet att jag har dig kär". Har du känt Jesus närgångna provande fråga i ditt inre, då du står inför ett avgörande beslut? Då du skall offra något för Jesus eller då du skall vittna och bekänna Jesu namn. Ja, Jesus vet att om du inte älskar honom, går det sönder i ditt liv. Du får inte den kraft som behövs. Då kommer frestaren och viskar: "Nej inte denna gång kan du vittna, inte denna gång kan du lämna dig åt Gud".

Inte kan jag offra denna sak, som jag har så kär. Det gör det samma, om det är små obetydliga saker det gäller. Om Anden visar dig på det, måste du lämna allt och följa din Mästare. Annars blir det bara halv välsignelse.

Vad är det i ditt liv som hindrar? Är det båten, TV-apparaten, villan, bilen eller är det något annat som intagit ditt hjärta, mer än kärleken till Jesus. Se inte på hur andra har det, ty du skall inte svara för dem. Ja pröva dig, det gäller det andliga livet.

Fråga dig varenda dag: lever jag i Jesus. Har du inte Kristi

Ande, hör du inte honom till. Det är inte svårt att leva och offra något för Jesus, om vi älskar honom över allting. Då blir det rätt kärlek till bröder och systrar i församlingen, ja, till alla människor, till ovänner hur svåra de än är. Vi är också i en rätt ställning varje dag. Jesu kärlek är nyckeln, som låser upp alla problem. Ty hur kan vi bedröva den vi älskar med onyttiga saker. Nej, vi skall vänta vår Herre när som helst. Vi har inte tid att syssla varken med synd eller skvaller: "I ären mina vittnen", sade Jesus.

Hur kan du stå och sjunga: "Jag önskar att se Jesus först av allt", om du inte älskar honom över allting här nere på jorden och har klart i ditt liv. Du som läser det här, har du något i ditt liv, som skymmer Jesus? Du känner, att det är en sak som hindrar i ditt liv. Lämna dig på nytt. Du som varit frälst i många år. Glöden har avtagit, sången har tystnat i ditt hjärta. Du går sällan in i bönekammaren. Det känns så tomt därinne. Jesus frågar dig på nytt: "Älskar du mig, mer än dessa göra?"

Du skall åter få en ny upplevelse med den uppståndne "Seg-raren från Golgata". "Se i mina händer har jag tecknat dig. Du är min." Du skall erfara, liksom om solen bryter fram ur molnet, liksom om bäcken, som varit bunden av isen blir befriad ur köldens järnboja. Pris ske Gud.

Du kan bli ren. Du har ju reningsmedlet, Jesu blod. Elden faller på ett renat offer men alla stycken måste upp på altaret. Jesus löser bojorna, hur gamla och sega de än är. Gå över på Guds sida. Du kommer aldrig

förbi Jesu provande fråga: "Icke vill väl du gå bort. Älskar du mig?"

Vi känner hur väckelsen bryter in i våra hjärtan. Den gäller alla, både frälsta och ofrälsta, ljumma och varma. Vi kan ej vara neutrala. Vi får hissa bekännelsens flagg, kosta vad det vill. Det kostar ditt gamla liv. Allt måste dö.

Jesus sade till Petrus: "Om jag inte tvär dig, har du ingen del i mig."

*Ifrån Indien syns en skara
genom blodet tvägen ren
och från Afrika de komma stam
för stam*

*De som vunnit dem för Jesus,
de som bad och gav sitt liv
få tillsammans sjunga ära till
Guds Lamm*

*När den frälsta skaran samlas
utav alla folk och stammar
Vi få stå där med förundran
inför honom som oss alla har
gjort fri.*

Allan Andersson

TILL

MIDNATTSROPETS

LÄSARE

*Har Du ett vittnes-
börd om vad Jesus
gjort i Ditt liv.*

*Sänd det till
Midnattsropets Red.
Box 6016 ÖREBRO 6*

Henning Thulin får förlåtelse av Filadelfia

Följande brev om förlåtelse insändes av Henning Thulin till Filadelfiaförsamlingen torsdagen den 27/9 1962.

"Till Filadelfiaförsamlingen i Stockholm,

Till Hela Pingströrelsen

Då jag idag i mitt hem gick bedjande i min ande, kom det så levande för mig, att jag aldrig fått Filadelfiaförsamlingens och hela pingströrelsens förlåtelse för att jag syndade 1958 och svek det stora förtroende, som Ni visade mig i många år. Nu vill jag öppet och så ärligt som det är mig möjligt bedja om förlåtelse för att jag genom mitt syndafall skadat pingströrelsen. Jag trodde i min enfald att det räckte med att jag bekände och vände ut och in på mitt hjärta för Pastor Säwe och Pethrus 1958. Men idag förstår jag att det inte räcker. Och det är därför jag vänder mig till Eder med en ödmjuk bön om förlåtelse. Jesus har helt förlåtit och upprättat mig i andevärlden natten mellan den 24/25 december 1960. Jag har överlämnat mitt liv åt Jesus till 100 %.

Men jag vill att Ni skall ge mig förlåtelse för *Jesu skull*. Kan-ske det är av värde inför Gud också för Eder att förlåta mig, lika värdefullt som det är för mig

att få förlåtelse. Han har ju lärt oss bedja "Ock förlåt oss våra skulder såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro".

Jag önskar att detta brev läses upp på ett församlingsmöte i Filadelfia och om så önskas publiceras i Dagen.

Denna min bön om förlåtelse innebär på inget vis någon önskan att återinträda i Filadelfia och pingströrelsen. Jag är helt övertygad om att den underbara Maranataväckelsen är från Gud och där vill jag verka och leva och dö i väckelsens jubelbrus. Amen. Jag vill bara säga ett enkelt "Förlåt" inför alla pingstvännen. Något annat kan jag icke göra. Vill Ni förlåta mig eller vill Ni ej. Jag önskar svar snart.

Eder ringe

Henning Thulin
Frälst av nåd

Lördagen den 29/9 kom följande svar från Filadelfiaförsamlingen.

"Lektor Henning Thulin
Solna.

Vi har idag fått Ert odaterade brev med begäran om förlåtelse.

Det är en smula oklart, vad detta skall innebära. Filadelfiaförsamlingen i Stockholm hyser inte något agg. Den förlåter gärna och med glädje. Vad den har gjort har

endast varit ett försök att väcka och rädda. Vi skulle vilja tyda Ert brev som ett tecken på att detta har lyckats. Det gläder oss i så fall.

Vi önskar Er all Guds välsignelse.

Stockholm den 28 sept. 1962

Filadelfiaförsamlingen i
Stockholm
Willis Säwe"

Det är en stor glädje att vi får avskriva hela denna olyckliga och tragiska historia och vi önskar och beder, att vår broder måtte få vara till rik välsignelse de år han har kvar här på jorden.

För redaktionen

Erik Gunnar Eriksson

ALLA fria vittnen

inbjudes till några dagars bön och bibelstudium i Stockholm 10—16 dec.

Även äldstebröder och sådana som vill ge sig helt för denna väckelse är välkomna med.

Anmäles skriftligt senast den 1 dec. till:

Arne Imsen
Box 6016
Örebro 6.

Utkommer varje månad
Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Medarbetare
DONALD BERGAGÅRD

Redaktionssekreterare
HENNING THULIN

Tidn. adress:
Box 6016, Örebro 6.
Tel. 13 19 68. Pg 57 16 20
Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10:— pr år.

IDEAL

Målle Lindberg

Du har säkerligen många gånger hört uttrycket: Säg mig vem du umgås med, så skall jag säga dig vem du är. Det är sant. Man vet ganska mycket om en människa, om man vet vilka människor hon tycker om att vara tillsammans med. Men med lika stort fog skulle man kunna säga: Låt mig veta vad du har för ideal, så skall jag tala om för dig, vad du är för slags människa.

Ideal. Det är något, som man ser upp till, som man tycker närmar sig det fullkomliga eller rent av är fullkomligt och som man gärna skulle vilja likna. För många ungdomar är idrottshjältar och filmstjärnor idealen framför alla andra. Det är nog alldeles riktigt att det kan finnas mycket att beundra hos en framstående idrottsman: viljekraften, uthålligheten, prestationen på tävlingsbanan. En filmstjärna beundras ju vanligen för att han eller hon "ser bra ut" eller spelar medryckande. Vad en stor filmartist kan framställa, kan också ofta vara beundransvärt och det arbete, som den sortens människor måste lägga ner på sitt yrke, lär vara mycket hårt, hårdare än de flesta andra yrken. Det är inte alls underligt, att ungdomen ser upp till och avgudar stadions och den vita dukens folk.

Men det är högst osäkra om förgängliga ideal. Man kan inte va-

ra världsmästare mer än en ganska kort tid. Det kommer en dag, då man inte når upp till sitt eget rekord. Så småningom hamnar man i skymundan. Ingen hurrar längre för den forna storheten eller tiger hans autograf och porträtt. På samma sätt är det med den en gång världsberömda filmstjärnan. Var finns de nu? Alla dessa storheter som för några år sedan skyltade i veckotidningarna, och vilkas vanor och levnadssätt ådrog sig så stor uppmärksamhet? Det vet ingen och ingen bryr sig heller om det.

Tycker inte du som jag, att ett ideal borde vara något som har längre varaktighet? Borde inte de som väljs till ideal vara personligheter, som tål att synas på nära håll, som är äkta och sanna, som är goda och människoälskande? Det kan finnas sådana idrotts-hjältar och filmstjärnor, säger du kanske. Ja det kan det, men det är inte för de egenskapernas skull de beundras. Hurudana de är till sin inre människa, vet man vanligen ingenting om.

I historien, i litteraturen och i det enkla vardagslivet, kan du finna dem som är värda att beundras och efterliknas. Inte därför att de är fullkomliga, utan därför att de sträcker sig mot något som är högre än de själva. Det

kan göra mycket ont att upptäcka, att det finns sådant som inte är vackert hos dem, som vi sätter högst. Vi är alla skröpliga människor, som måste förlåta varandra att vi inte hunnit längre än vi gjort. Det är den redbara och rena viljan innanför svagheterna som är det viktigaste.

Det sägs, att människan förvandlas till det hon älskar. Älskar du det som är rent, starkt och kärleksfullt, ska du så småningom ge det allt större plats inom dig och börja att efterlikna det. Vill du möta det allra renaste och renast i en levande mänsklig gestalt, ska du söka det på evangeliets blad, hos honom som en gång var barnet i krubban och växte till att bli dödsöverbinnaren, befriaren av det gudomliga i människan. Han är den fullkomliga idealgestalten, densamma genom alla tider. Han sviker inte. Hos honom kan varje människa, ung eller gammal finna det som för henne är det högsta.

När man kallar Kristus sitt ideal, har man därmed långt ifrån uttöm allt som är att säga om honom. Han är mycket mera än så. "Vi av din sanning gripa blott en flik", står det i psalmen 252, "ditt väsens fullhet än är utsagt." Ju mer du lär känna honom, desto bättre ska du förstå att psalmdiktaren har rätt.

JESUS KRISTUS BÖTAR DIG!

Jag mötte Jesus på ett Maranatamöte

Efter många år inom Pingst-rörelsen, hade jag sedan några år tillbaka, genom omständigheter-nas makt, fått mitt andliga hem inom Metodistkyrkan.

Mitt liv var icke som det skulle vara. Jag levde nästan bara ett halvt liv, ty min kropp var ständigt plågad av sjukdom, och ett högt blodtryck gjorde att jag strängt taget inte kunde besöka några möten för att icke riskera att falla ihop av trötthet.

Det var inte någon nervsak; utan det var sjukdomar konstaterade genom kliniska undersökningar. Både röntgen, elektrogram och blodprov hade utvisat att jag hade minst fyra olika sjukdomar, som förutom trötthet åsamkade mig fruktansvärda smärtor. Sprutor, tabletter, piller och pulver i dagliga doser gjorde det dock möjligt för mig att leva vidare.

Det var oktober. Tidningarna hade skrivit massor med saker om en ny rörelse, som kallades Maranata. Jag hade skummat nyheterna. Jag visste ju av gammal erfarenhet, att man ofta smutskastade allt, som hade sitt ursprung i kristendomen. Reportagen i tidningarna härrörde sig från möten i mellansverige och jag hade fått för mig, att denna underliga rörelse hade sin hemvist där.

En lördag kom jag promenerrande Tunnelgatan fram i Stockholm. Jag stannade vid Viktoriasalen och läste på den stora affischen — MARANATA — Med intresse tog jag del av de övriga uppgifterna på affischen.

Mitt intresse var väckt. Hit måste jag gå och övertyga mig själv om, vad det var för slags rörelse, och på lördagskvällen hade jag bråttom att komma iväg till mötet.

Viktoriasalen var så gott som fullsatt av en glad och hänryckt skara, som sjöng och lovprisade Gud. Jag tyckte nog att de var litet högljudda av sig, men jag hade inte suttit där länge förrän jag kände, att Guds Ande var utgjuten över mötet, och då visste jag, att denna rörelse var från Gud. Det var en ny väckelserörelse.

Snart kom jag på mig själv om att jag satt där och iakttog allting med beundrande blickar. I allt detta högljudda och glada var dock en underbar ordning, en samklang, som ingen människa kunde dirigera, men som det tycktes mig att Gud ordnade med sin Ande.

Under mina tidigare år hade jag märkt hur barnen blev undanknuffade, strängt hållna och visade på plats vid mors eller fars sida, och man hade ofta hört omm: Det är inte bra för barnen att vara med om religiösa möten, de kan ta skada därav." Förr blev även predikanterna irriterade av barnen om de inte förhöll sig i stillhet och mången var det väl, som tappade tråden i sin predikan genom ett barns förnärngångna intresse.

Här hade barnen sin fria hemvist, och med glädje och inspiration deltog de i allting, och när man såg barnens taktfasta handklappningar, när de deltog i sången, förstod man Mästarens ord när Han sade: "Låten barnen komma till mig och förmenen dem icke; ty sådana hörers Guds rike till."

Sångarskaran sjöng den ena härliga sången efter den andra, alla talade de om den stora glädjen och nödvändigheten av att söka Gud och var det icke så, att de gemensamt uttryckte sitt vittnesbörd med orden:

Vi är här en frälsad, lycklig skara,

som om Jesus nu gärna sjunger glatt,

Han, som är vår väg igenom livet och i frälsningen givit oss en skatt.

Snart vi hunnit ända fram till målet

och av Jesus vår segerlön vi får. Utav hjärtats glädje skall vi

sjunga,

När vi då uppå Himlavägen går.

Ack, du kära vän, som oss har skådat

på vår vandring, på vägen hem till Gud,

skall du med oss inför Kungatronen

stämma in i mångtusens tungors ljud.

Efter predikan och sång uppmannades de som voro sjuka att komma fram för förbön. Jag var icke sen att efterkomma uppmanningen, och sedan bröderna bedit för mig, vandrade jag hem uppfylld av en lyckokänsla som icke kan beskrivas. Kanske att icke värken hade försvunnit helt ännu, men den lyckokänsla som uppfylle mig gjorde, att jag icke kände av någon sjukdom.

Min tungas band hade lossat och jag kunde obehindrat prisa Gud för hans underbara nåd och vittna om den frälsning, som han beskärt oss genom Jesus Kristus. Efter några dagar samtalade jag med en broder och uttryckte min förundran över det sagolika, att en människa kan ha värk i sin kropp och ändå inte känna något av den på grund av den lyckokänsla som genomströmmar kroppen. Då brodern sade: "Det var ju det som var förhållandet med de första martyrerna, när de blev utsatta för människornas plågoris." Visst träffade väl sterna med hela sin kraft och or-

sakade de dödsbringande såren, men lyckan över att vara frälst och få gå att möta Gud gjorde, att de icke kände smärtorna.

Det får vara hur det vill med detta förhållande, men jag vet, att då Guds Heliga Ande uppfyller kroppen, försvinner alla smärtor och glädjen uppfyller Guds stad. Det är som redan Psalmisten uttryckte det: En ström går fram, vars flöden giva glädje åt Guds stad, åt den Högs-tes heliga boning. Det är därför som alla de heligas tungor prisar Gud, när Han utgjuter sin Heliga Ande över Församlingen, Guds stad.

Josef Blomgren

SPRID MIDNATTSROPET TILL VÄNNER OCH BEKANTA

JESUS HELADE MIG

Birgitta Axling

Jag har varit frälst i elva år, men nu har Gud öppnat mina ögon. Jag tycker bibeln har blivit ny för mig. Jag har fått se skatter som jag aldrig förr sett.

I våras var jag mycket sjuk. Jag gick och väntade på att få komma in på lasarettet för operation. Ingenting som jag åt fick jag behålla, inte ens te och skorpor. Kvällen innan jag skulle läggas in på sjukhuset gick jag på möte. Efter mötet var det två trossyskon, som bad för mig. Ära ske Herrens namn! Han helbrägdagjorde mig, halleluja. Han uppenbarade, att det som står i Hebr. 13:3 fortfarande är sanning. Efteråt kunde läkarna intyga, att jag var fullt frisk. De kunde inte förklara hur det gått till, men Jesus förmår. Halleluja!

EN FÖRVANDLING...

Forts. fr. sid. 5

den farliga väg jag slagit in på. Jesus mötte med mitt längtande hjärta i nåderikt bönesvar. Ära Halleluja!

Sedan den dagen har jag fått uppleva, att detta att stå för Gud och kallas Guds barn, är underbart. Den femtonde november samma år döpte Jesus mig i Helig Ande och eld och det var just vad jag behövde. Det är en underbar kraft, som hjälpte och hjälper mig att gå segrande fram. Det är vad varje kristen idag behöver uppleva.

När jag nu, två år efter min omvändelse blickar tillbaka och ser vad Gud har gjort i mitt och många andras liv, kan jag inte annat än jubla högt och tacka Gud för att han är densamme som fordom. Han frälsar syndare, döper i Helig Ande, helar de sjuka, löser de bundna och sätter de förtryckta i frihet.

Nu är min önskan och bön till Gud att få vara ett ljus i mörkret och ett salt i förruttnelsen. Måtte Gud hjälpa mig därtill.

*Han frälste mig helt halleluja,
Det gamla är under hans blod,
Och Golgata ström tvår mig vi-
tare än snö,*

Det gamla är under hans blod.

Margareta Seger

Sedan har jag fått uppleva hur Herren har fört sitt får ut på grönbeta. Det vill säga, Han har döpt mig och utrustat mig med den Helige Andes gåva. Jag har fått uppleva nådesströmmar från himlen. Det är upplevelser som inte går att förklara.

Du som inte har upplevt detta, kom och hämta ut det som Herren vill giva dig. Till dig som är en bönesjäl, vill jag säga, bed för Herrens vittnen att de må få kraft från Herren att stå trogna. Ps. 150

Friden vid Jesu hjärta

Vid Jesu hjärta där upphör
striden,
där upphör sorlet, där kom-
mer friden.

Vid Jesu hjärta där finnes
tröst
för söndersargat och rolöst
bröst.

Där finns det glädje, där
finns det lycka
och hjälp från synden, som
vill förtrycka.

Ty frihet finns uti Jesu
namn,

Han bar ju synden på
korsets stam.

Nu får jag vandra den
goda vägen,

Han för mig uppåt på
himlastegen.

Och när jag jordlivet lämnat
har

då är jag hemma hos Gud,
min Far.

T. S.

PÅ GUDS EGNA TRÖT-
TA HELGON ANDEN
FALLER ÄN!

OCH PÅ DIG NU KAL-
LAR FRÄLSAREN. SÅ I
TRO SE UPP TILL HO-
NOM STÄLL DIG I HANS
HÄGN!

DÅ SKALL HAN GE DIG
SÄRLAREGN!

ÄR VÄCKELSENS TID FÖRBI?

Josef Granstrand

Vi är några bröder som sista åren rest vida omkring och i all enkelhet vittnat om Jesus och hans makt. Vi brukade samlas först i hemmen, sedan i en förhyrd lokal för att bedja om väckelse för oss själva, vårt land och folk. Till en början ökade skaran, vi blev ett 25-tal. Sedan minskade antalet tills det återstod fyra bröder, och det var inte som många tänkt sig.

En kväll sade en av bröderna: — "Det är nog bäst vi ger upp för det här går aldrig. Se hur skaran minskar, vi är bara fyra gamla gubbar, och tänk, vad de som är emot oss är många och vilken makt de har." Men i mitt hjärta hade jag fått en förvissning om, att Gud än en gång ville väckelse och att det var nödvändigt, ty Jesus skall inte hämta sin brud i misär, utan som en brud som gjort sig redo (Uppb. 19: 7—8).

Är då väckelsens tid förbi? Nej och åter nej, men det beror inte på tidsandan att det inte varit eller är väckelse. Läs Uppb. 3:14—22. Vakna upp och låt budskapet skaka dig min vän, ty om det inte får väcka dig nu, blir du kvar när Jesus hämtar sin brud. I dag tackar jag, och många med mig, Gud för vad

som sker nu, det är vad som står omtalat hos profeten Joel 2:28—29 och Apg. 2:17—18. "Vad jag sett och hört det vittnar jag om" (1 Joh. 1:1). Jag har haft glädjen se vad Jesus gör i Jönköping, Örebro, Nässjö, Vetlanda, Trollhättan och Göteborg, Norrköping, Värnamo och Bodafors samt många andra platser. Själar frälsas, Jesus döper i Anden, sjuka botas i Jesu namn. Lovet och äran ljuder över renade läppar och från fyllda hjärtan. Det är glädje och tacksamhet. Det är tårar av förkrosselse. Många har sagt mig: — Tänk, att jag får vara med och uppleva något så underbart. Ja, så blir det, när Jesus får sin väg bland oss och får göra vad han vill i och genom oss. Men det gäller också idag att gå utanför lägret och bära smäleken...

För mig personligen står det klart, att när vi blir erkända av fariseismen och världen, då bär vi inte väckelsens klara färger. I dag blåser vindar som vittnar om, att vi går härliga väckelse-tider till mötes. Ära, halleluja. Jag vill utbrista som Paulus: — 'Jag skattar mig lycklig, att jag av nåd blivit väckt och får vara med.' Jag önskar av hela mitt hjärta att Du min vän, som bär det vackra namnet kristen för-

står att det förpliktar. Du och jag skall en dag inför Gud träda fram och avlägga räakenskap. Och du har väl klart för dig, att det inte kommer att hjälpa dig vad samfundsnamn du bär, eller vilken matrikel du tillhör? Det enda som gäller är, om du är tvungen i Lammets blod och namnet är skrivet i himlen.

Vi upplever i dag att Gud likasom fordom också använder enkla, olärda bröder och systrar i sin tjänst för att frambära väckelsens glada evangelium samt att Gud i Jesu namn stadfäster sitt ord med åtföljande tecken. Min käre läsare, se till att Du inte ställer dig vid kolelden och förnekar vad som sker i Jesu namn. Tänk på, att det är inte människor som du i första hand förnekar, utan Jesus. Kan du inte säga något positivt om vad du hör och ser i denna väckelse, så tig stilla så att du inte en dag skall stå till svars inför Honom som rättvist dömer. Till sist vill jag vädja till Dig och fråga: Ser du människor på väg att gå för-lorade? Och ändå av liknöjdhet, egenrättfärdighet, feghet, partinit eller av annan orsak är likgiltig. Läs vad som står i Uppb. 21:8 — låt det väcka Dig, låt det skaka Dig. Maranata, Maranata, Maranata.

Maranataväckelsens ställning till pingströrelsen och andra samfund. Har Lewi Pethrus rätt? Föredrag av Arne Imsen. Sprid föredraget i massor! Rekvireras från Midnattsropets expedition. Pris kr. 2:—. Pg. 5716 20. Box 6016 Örebro 6.